

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Vodafone Magyarországi Mobil Távközlési Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-75/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek od obrotów operatorów telekomunikacyjnych – Progresywny podatek oddziałujący w większym stopniu na przedsiębiorstwa należące do osób fizycznych lub prawnych z innych państw członkowskich niż na przedsiębiorstwa krajowe – Przedziały podatku progresywnego mające zastosowanie do wszystkich podatników – Neutralność kwoty obrotu jako kryterium odróżniającego – Zdolność płatnicza podatników – Pomoc państwa – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Podatki obrotowe – Pojęcie]

(2020/C 137/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone Magyarországi Mobil Távközlési Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego wprowadzających progresywny podatek obrotowy, którego rzeczywisty ciężar, ze względu na fakt, że uzyskują one najwyższe obroty na danym rynku, ponoszą w głównej mierze przedsiębiorstwa kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez obywateli innych państw członkowskich lub przez spółki mające siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 401 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu podatku, który opiera się na całkowitym obrocie podatnika i który jest pobierany okresowo, nie zaś na każdym etapie procesu produkcji i dystrybucji, oraz nie daje prawa do odliczenia podatku zapłaconego na poprzednim etapie tego procesu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 stycznia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-122/18) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 2011/7/UE – Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Transakcje handlowe, w których dłużnikiem jest organ publiczny – Obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie, aby wyznaczony organom publicznym termin płatności nie przekraczał 30 względnie 60 dni – Zobowiązanie rezultatu]

(2020/C 137/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina i F. De Luca, avvocati dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając rzeczywistego przestrzegania przez jej organy publiczne terminów płatności określonych w art. 4 ust. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg – Niemcy) – Reiner Grafe, Jürgen Pohle / Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

(Sprawa C-298/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2001/23/WE – Artykuł 1 ust. 1 – Przejęcie przedsiębiorstwa – Ochrona praw pracowniczych – Obsługa linii autobusowych – Przejęcie personelu – Nieprzejęcie środków trwałych – Powody]

(2020/C 137/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Strona pozwana: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że w ramach przejęcia przez jednostkę gospodarczą działalności, której wykonywanie, zgodnie z procedurą udzielania zamówień publicznych, wymaga znaczących środków trwałych, nieprzejęcie przez tę jednostkę owych środków, stanowiących własność jednostki gospodarczej poprzednio wykonującej tę działalność, z powodu ograniczeń prawnych, środowiskowych i technicznych nałożonych przez instytucję zamawiającą nie stoi nieuchronnie na przeszkodzie zakwalifikowaniu tego przejęcia działalności jako przejęcia przedsiębiorstwa, jeżeli inne okoliczności faktyczne, takie jak przejęcie większości pracowników oraz nieprzerwane kontynuowanie rzeczonych działalności, pozwalają na wykazanie, że została zachowana tożsamość danej jednostki gospodarczej. Dokonanie oceny w tej kwestii należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018.